

[Forsvarsministeren]

andre formål, mens forsvaret så bare bliver vist vintervejen, når det gælder om at udnytte sin egen kaserne.

Jeg vil heller ikke lægge skjul på, hvad mange i debatten har været inde på, at det, der i virkeligheden er det mest bekymrende, er den praksis, man lægger op til her. Jeg håber meget, at dette vil være en undtagelse, vil være et engangstilfælde.

Det er ikke et synspunkt, jeg står alene med. I Politiken fra den 5. februar, altså for få dage siden, har hr. Hjortnæs skrevet et indlæg, som jeg godt vil citere et lille stykke fra:

»Forsvarsministeren vil ikke bøje sig for et flertal i Folketinget og stille lokaler på Østerbros Kaserne til rådighed for lokalbefolkningen til kulturaktiviteter.

Det er ikke et lovgivningsanliggende at bestemme over anvendelsen af forsvarets ejendom. Ministeren har beslutningskompetencen. Folketinget kan kun give et råd«.

Det var, hvad hr. Hjortnæs skrev i Politiken for ganske få dage siden.

Jeg må spørge: hvad er det så, der får Socialdemokratiet til ved sin ordfører, hr. Hans Hækkerup, under denne debat pludselig at være medforslagsstiller til en dagsorden, der lægger en helt anden linje end den, partiets forsvarspolitiske koordinator har skrevet i Politiken for få dage siden?

Hr. Hans Hækkerup gav sig ud for at være en slags talsmand for København. Jeg ved ikke, hvilke beføjelser hr. Hans Hækkerup har til at udtale sig på byen Københavns vegne, herunder om betimeligheden i at have kaserne, forsvarsetablissementer, i Københavns Kommune. Det skal jeg ikke kunne udtale mig om. Mit indtryk er, at København lægger væsentlig vægt på at have forsvaret til stede her i byen. Må jeg bare minde om den aktuelle drøftelse vedrørende Flådestation Holmens fremtid, hvor Københavns Kommune bestemte ikke har lagt skjul på, at man meget gerne ser denne institution – og selvfølgelig også det antal arbejdspladser, der er knyttet hertil – bevaret i København, om ikke inden for voldene, så i hvert fald lige på den anden side.

Hr. Hans Hækkerup siger, at man gerne vil give mig gode råd. Man skal aldrig være for kålhøgen til at modtage gode råd, især hvis de er gode. Men hr. Hans Hækkerups har væsentligst bestået i at sige, at forsvaret

ikke skal have lov til at anvende sin egen kaserne, sådan som det passer ind i planlægningen, og sådan som det passer ind i de behov, der melder sig i de kommende år.

På Østerbrogades Kaserne befinder mere end 20 forskellige myndigheder, institutioner osv. sig i et intensivt miljø, også intensivt uddannelsesmiljø. Det er altså det, man nu forsøger at spærre for.

Jeg skal ikke tage tråden op fra den meget omfattende diskussion om grundloven og alle dens konsekvenser. Jeg skal bare sige til det konkrete spørgsmål, hr. Hans Hækkerup stillede, at jeg naturligvis som minister kender mit ansvar både over for Folketinget og over for lovgivningen, og at det i lyset af den dagsorden, der nu ligger, og som tilsyneladende ser ud til at blive vedtaget, må være ganske naturligt for mig efterfølgende at tage en drøftelse med Københavns overborgmester, som på et tidligt tidspunkt har meldt sin interesse i denne sag.

Jeg skal i øvrigt sige – det var vist hr. Pelle Voigt, der rejste spørgsmålet – at jeg allerede har haft et møde med overborgmesteren og drøftet denne sag.

Problemet er altså ikke, om jeg kender mit ansvar. Det er i højere grad, hvordan dele af Folketinget oplever sit ansvar i forhold til den udøvende magt og de beføjelser, der nu engang må være en ministers.

Jeg skal ikke her kommentere hr. Albrechtsens synspunkter om forsvarets ejendomsret. Det turde være en kendt sag, at hr. Albrechtsens og hans partis forhold til ejendomsretten ligger lidt ved siden af, hvad flertallet i Folketinget står for, så det skal vi ikke tage nogen nærmere drøftelse op om. Jeg vil blot understrege, som jeg også var inde på det i mit første indlæg, at dette er og bør være en rent administrativ afgørelse. Det mener jeg ikke der kan herske nogen tvivl om. Jeg er ganske enig i de afsluttende betragtninger, hr. Arne Melchior fremkom med.

Jeg vil godt sige til fru Ingerlise Koefoed – der holdt et indlæg mere om det københavnske kulturliv end om Østerbrogades Kaserne – at jeg bestemt ikke er negativ over for kulturlivets muligheder i København, for så vidt det overhovedet er noget, jeg kan beskæftige mig med andet end som bruger. Men jeg vil godt sige, at når vi taler om kaserne ude på Østerbrogade, så er det et spørgsmål, om man med hensyn til de byg-